

TEGEN DE KWAKZALVERIJ

REDACTIE-ADRES: J. Th. Balk, Keeverberg 54, Amsterdam-Z.

Opgericht 1 januari 1881

De dogmatische zekerheid

MEJ. MR. J. J. T. TEN BROECKE HOEKSTRA, pleitbezorgster van de VVD in zaken de Volksgezondheid betreffende, heeft zich in een openbare vergadering van de vaste commissie in de Tweede Kamer verheugd getoond, dat de niet-ambtelijke commissie onbevoegde uitoefening der geneeskunst (de commissie-Peters) er is, „want dit betekent misschien een stapje verder op de lange weg, die zal leiden tot een vergunningsstelsel voor onbevoegden, op beperkte schaal geneeskundige bijstand te verlenen”.

In haar desbetreffende betoog werd verder opgemerkt: „Ik zou gaarne vernemen hoeveel vertegenwoordigers van de organisaties van paranormaal begaafden — ik bedoel die, welke met een Tuchtraad werken — in de commissie zitting hebben”. En verder nog: „Het gaat niet om kwakzalvers. De zogenaamde paranormale genezers zijn veel beter”.

Deze uitlatingen geven ons de volgende opmerkingen in de pen:

Ad 1. Waaruit wordt door spreekster de zekerheid gehaald, dat de lange weg zal leiden tot een vergunningsstelsel?

De niet-ambtelijke commissie is pas enige maanden geleden zijn werkzaamheden begonnen en nog op geen stukken na toe aan een conclusie. Een parlementariër — en zeker als deze een juridische status heeft hoog te houden — moet o.i. de eerste zijn te beseffen zich in dergelijke omstandigheden te onthouden van een vooruitlopen op de uitspraak van deze commissie.

LEDENVERGADERING

op zaterdag 30 april 1966 te 14.00 uur
in het American Hotel te Amsterdam.

AGENDA:

1. Opening door de voorzitter.
2. Notulen van de Ledenvergadering van 27 november 1965.
3. Ingekomen stukken en mededelingen.
4. Jaarverslag over 1965 van de waarnemend secretaris.
5. Rekening en verantwoording over 1965 van de penningmeester.
6. Verslag kascommissie over het financieel beheer in 1965.
7. Voorstel tot décharge van de penningmeester.
8. **LEZING VAN DE HEER HENRI KNAP**, getiteld:
OP HET HELLENDE VLAK
9. Rondvraag.
10. Sluiting door de voorzitter.

Ad 2. Wanneer in officiële besprekingen geschermd wordt met t u c h t r a a d moet de innerlijke waarde van een dergelijk instituut allereerst onomstotelijk vaststaan. Spreekster moet — als lezeres van ons Maandblad — gedacht worden de onwaarde van de door haar met verve naar voren gebrachte tuchtraad van een groep paranormaal begaafden te kennen. Mocht dit niet het geval blijken te zijn, dan zij hiervoor verwezen naar het hoofdartikel in het Maandblad tegen de Kwakzalverij van november 1961.

Ad 3. Wat wordt door Haar Wel-edelgestrenge verstaan onder het begrip: kwakzalverij, dat zij meent te mogen stellen, dat zogenaamde paranormale genezers veel beter zijn?

In welk opzicht veel beter dan wie of wat en welke bewijzen kunnen hiervoor te berde worden gebracht?

De definitie, die van Dale geeft van het begrip kwakzalverij luidt: onbevoegde uitoefening der geneeskunst. Dat doen de „genezers” zonder meer.

De moderne opvatting van dit begrip is, dat het omvat wetenschappelijk niet-verantwoorde gezondheidsbemoeienis. En aan dit laatste bezondigen de „genezers” zich in hoge mate.

Naar onze mening dient een lid van de Tweede Kamer — als zodanig in openbare discussie tredend — er angstvallig zorg voor te dragen in zijn uitingen een strenge scheiding in acht te nemen tussen eigen wensdromen en de werkzaamheden in openbare functie. Dogmatische zekerheden mogen in zo'n geval nimmer nuchter gefundeerde, op exact wetenschappelijke gronden gebaseerde, feitenkennis verdoezelen.

A. P. N. DE GROOT.

Wetenschappelijk niet-verantwoorde gezondheidsbemoeienis is kwakzalverij

„Beleidsaspecten” trok sterk de aandacht

VEEL AANDACHT IS er in de dagbladpers geschonken aan de reeks artikelen „Beleidsaspecten” van de voorzitter van de Vereniging tegen de Kwakzalverij. „Kwakzalverij heeft in ons land vrij spel”, zette het Utrechts Nieuwsblad boven een artikel, waarin vrij uitvoerig het februari-nummer van ons Maandblad werd geciteerd. Het Dagblad Trouw besteedde er bijna een halve kolom aan, onder het hoofd: „Kwakzalverij schuld van overheid”. De bladen van het z.g. Rotterdammerkwartet gaven eveneens een resumé

van het artikel van dokter De Groot en voegden er het berichtje aan toe, dat men ook in ons februari-nummer kon vinden over het cosmetische middel „Hormonamoon”, dat „een eeuwige jeugd” zou schenken. Ook vermeldde men de waarschuwing tegen stuifmeel, die „als schenker van jeugdkracht” wordt aangeprezen.

Streng optreden tegen kwakzalverij gewenst, aldus vatte het Dagblad voor Noord-Limburg de inhoud van het artikel van de heer De Groot samen. De-venter Dagblad en het Dagblad van het

Oosten (Almelo) gaven er een bericht van: „Overheid doet te weinig tegen kwakzalverij”. De Maas- en Roerbode uit Roermond tenslotte zette boven een uittreksel „Overheid moet optreden tegen de „kwakzalverij”.

Van het door het ANP verspreide uittreksel heeft ook Het Binnenhof, Den Haag, een ruim gebruik gemaakt. Het had er een grote kop boven gezet: „Kwakzalverij heeft in Nederland vrij spel”, door dr. A. de Groot.

Angst en beven voor wettelijke status van „genezers”

HET HAAGSE WEEKBLAD De Posthoorn, dat huis aan huis in den Haag wordt verspreid, besteedt vrij geregeld aandacht aan bepaalde aspecten van de kwakzalverij. Onlangs heeft men in de rubriek „Voor de vrouw” nog eens de hele zaak van de instelling van de niet-ambtelijke commissie over het onbevoegd uitoefenen van de geneeskunst (de commissie-Peters) uit de doeken gedaan.

„Het schijnt”, aldus het blad, „dat de benoeming van de commissie (...) een voorbode zal moeten zijn van een wettelijke regeling van de paranormale geneeskunst en dat de para-normale genezers dus ook een soort wettelijke status zullen krijgen”.

En dan vervolgt De Posthoorn: Eerlijk gezegd zien we dat met angst en beven tegemoet, want het zal uiterst lastig zijn om een waterdichte omschrijving te vinden van wat onder para-normale geneeskunst moet worden volstaan en uit te maken, wie deze para-normale geneeskunst zullen mogen uitoefenen”.

De schrijver van het artikel, die zegt „Wij hebben nooit enig geloof gehecht aan de hokus-pokuskunsten van magnetiseurs, belezers, handopleggers of hoe zij meer genoemd mogen worden”, merkt op, dat er mensen zijn die overtuigd zijn dat zij over zeer bijzondere gaven beschikken en dat zij zieken kunnen genezen. „Maar er schuilt ook heel veel kaf onder het koren; er zijn heel wat magnetiseurs, die de goedgelovigheid gebruiken om mens en met lichamelijke klachten zoveel mogelijk geld uit de zak te kloppen”.

Honderd jaar heeft, aldus de schrijver in De Posthoorn, de overheid de bevoegdheid om de medische praktijk

uit te oefenen alleen toegekend aan hen, die hun artsdiploma hebben behaald. „Als niet alleen meer kennis en bekwaamheid criteria zijn, maar ook een zekere bevoegdheid wordt toegekend aan mensen, die een bijzondere, persoonlijke, ondefinieerbare gave zouden bezitten dan vragen we ons angstig af, of niet verscheidene zieken in hun handen zullen vallen en misschien reddeloos verloren zijn, terwijl zij, als zij meer vertrouwen hadden gesteld in de officiële medische wetenschap, misschien nog genezing hadden kunnen vinden”.

In een recent nummer gaf De Posthoorn ook een uitvoerig uittreksel van het artikel van onze voorzitter in het februari-nummer van ons Maandblad, samen met de waarschuwingen tegen stuifmeel en wondercosmetica en niet te vergeten tegen het hormoonloze hormoonpreparaat van een Amsterdams schoonheidsinstituut.

Gevaarlijke kwakzalver vroeg ereloon

DE 29-JARIGE JAN Chéry uit Merksem is onlangs door de boetstraffelijke rechtbank te Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van twee jaar, waarvan achttien maanden voorwaardelijk en een geldboete van 1000 fr. Bovendien moet hij aan twee benadeelden samen nog ruim 33.000 franks schadevergoeding betalen.

Chéry gaf zich vier jaar lang uit als arts. Hij kent de hele Larousse Médicale op zijn duimpje, roemde zijn verdediger.) Zo werd hij een dertigjarige lijdster aan lateraal sclerose te Antwerpen, die door de dokters was opgegeven, gehaald. Hij noemde zich dokter Wéry uit Brussel en schreef de jonge vrouw eerst hete baden met zeewier voor. De zieke vrouw kon de baden echter niet verdragen en leed nadien ontzettende pijnen. „Dokter” Wéry gaf toen inspuitingen, maar die waren wel prijzig: 1735 frank per inspuiting (ongeveer 125 gulden). In het geheel gaf hij acht inspuitingen, hetgeen de vader van de jonge vrouw op zo'n duizend gulden kwam te staan. Toen de vader de dokter poogde op te bellen voor een volgende afspraak bleek het opgegeven Brusselse telefoonnummer niet te bestaan. De vader vatte argwaan. Toen enige dagen later Chéry het huis betrad sprongen rechercheurs te voorschijn en rekenden de gevaarlijke kwakzalver in. Bij een huiszoeking vond men een volledige doktersuitrusting en een ware apotheek. In de tas van de „dokter” trof men een... slagersmes aan.

Bij het onderzoek kwam vast te staan dat hij een zekere vrouw Ingels voor reumapijn had behandeld. Hij noemde zich toen dr. Calebaut. Hij gaf twee inspuitingen die 250 gulden per stuk kostten. Als „ereloon” rekende „dr. Calebaut” daarnaast nog eens 250 gulden per bezoek. Ook kwam aan het licht, dat hij een vijftienjarige jongen had behandeld, die aan een maagbloeding leed. De jongen overleed korte tijd later. Het is niet met zekerheid uitgemaakt of de behandeling van Chéry hier schuldig aan was.

Procureur Six sprak over „schandalige practijken”; hij achtte Chéry niet alleen schuldig aan het onbevoegd uitoefenen der geneeskunst maar ook aan wat in de Belgische strafrechtpractijk „valse naamdracht” heet en aan oplichterij.

Wat staat er toch in de **STERREN?**

HEEL WAT DAG- en weekbladen publiceren geregeld horoscopen, die, naar men mag aannemen, zich in een drukke lezerskring mogen verheugen.

De manie van de horoscopie is al tot de huwelijksadvertenties doorgedrongen: „Weegschaal (35 jaar) zoekt een aantrekkelijke Kreeft met eigen woning...” Hoewel, wij moeten toegeven, dat men deze aanduidingen in Duitse huwelijks- en kennismakingsadvertenties heel wat veelvuldiger aantreft dan te onzent.

Een enkel blad laat de horoscoop in een wat humoristische trant schrijven, om duidelijk te maken, dat men het niet al te serieus moet opvatten (zou het helpen?); de Brusselse Soir waarschuwt boven het rubriekje, dat men het alleen maar publiceert „om u te vermaken”. Het kleurenbijvoegsel van De Telegraaf had onlangs een artikel gewijd aan vier astrologen, die horoscopen schrijven, namelijk ir. C. J. Snijders, Jac. J. Mieremet (een naam, die men wel eens eerder in de kolommen van ons maandblad heeft ontmoet), de veel reclame makende Jack F. Chandu en H. Cosman.

Ook werkgemeenschap

De heer Cosman is voorzitter van de stichting Werkgemeenschap van Astrologen, die in 1947 is opgericht en de voortzetting is van het voormalige Nederlands Astrologisch Genootschap. Dat er z e v e n oprichtersleden zijn en een landelijke raad van t w a a l f is niet toevallig, legde de heer Cosman uit. „Er is sprake van twee grote wetmatigheden, de z.g. Wet van 12 of Wet van het Object en de Wet van 7 of Wet van het Subject”. De heer Cosman taxeerde, dat er in Nederland tussen de 5 à 6.000 amateur-astrologen zijn. De Werkgemeenschap telt ongeveer 200 vaste leden; een kleine duizend zijn geïnteresseerd. Het aantal academisch gevormden is de laatste jaren groeiende. Elk jaar volgen honderd cursisten een schriftelijke cursus in astrologie, opgezet in samenwerking met het Pelman Instituut te Leiden.

Ir. C. J. Snijders, die vele jaren de leiding heeft gehad van een laboratorium van de AKU te Arnhem, is thans 78; hij is tien jaar lang voorzitter van het Nederlands Astrologisch Genootschap geweest, maar de laatste tijd

maakt hij weinig horoscopen meer „Ik ben bang geworden voor de verantwoordelijkheid”. „Ook bij een serieuze vraag staat het antwoord in de sterren” aldus ir. Snijders.

OVER DE HEER Jac. J. Mieremet lezen we:

„Astrologie en Uw Toekomst”, is de titel van het maandblad dat sinds '37 verschijnt onder de algemene leiding van Jac. J. Mieremet (60), psycholoog-astroloog. Onder pseudoniem verleent de heer Mieremet astrologische medewerking aan nog verschillende andere tijdschriften.

„U moet goed begrijpen, dat de meeste uitgevers daar zakelijk belang bij hebben. En wat de waarde van dergelijke adviezen betreft, daar sta ik precies zo tegenover als een apotheker staat tegenover de verkoop van verpakte geneesmiddelen door de drogist.

MIEREMET TREKT DE HOROSCOOP

Als er werkelijk wat aan de hand is, ga je naar de dokter.”

De heer Mieremet heeft het rustige, zelfverzekerde optreden van de gezeten fabrikant die tevreden is over zijn produkt.

„Ik hecht persoonlijk wel degelijk enige waarde aan die dag- en maandhoroscopen in de bladen. Mits men de dingen maar niet al te letterlijk opvat en het is natuurlijk volkomen fout zich er aan te verslaven. Als ik merk, dat iemand mij over alles gaat raadplegen, als de eigen verantwoordelijkheid in het gedrang komt, houd ik op met adviseren.

Ik vind psychologie en astrologie een meesterlijke combinatie, maar er kunnen natuurlijk rampen mee veroorzaakt worden. De mensen beseffen soms de draagwijdte van hun woorden niet.

Die man in Ermelo die het einde van de wereld voorspelde, zaaide paniek. De mensen kwamen in tranen bij me, volkomen overstuur.

Karretje in 't zand

Ja, ze komen wel vaak pas om advies, als ze radeloos zijn, maar dan zit in de regel het karretje al ver in het zand en hoe krijg je het er dan weer uit? De astrologie kan niet veel meer doen dan de verkeersregels aangeven, zeggen in deze tijd gaat het mis, in die tijd beter.

Mijn adviezen betreffen innerlijke conflicten, beroepskeuze, huwelijksproblemen en personeelsbeleid. Ik trek minstens een uur uit voor de mondelinge behandeling. Dan heb ik eerst al de horoscoop getrokken. Bij elkaar heb ik wel drie uur nodig. De kosten bedragen f 150,— tot f 200,— per consult. Veel directeurs van grote bedrijven komen bij me voor een apart rapport en geboorte-horoscoop van hun personeel. Natuurlijk buiten medeweten van het psychologisch adviesbureau van hun bedrijf. Ook de mensen zelf weten van niets, die zie ik niet eens. Veel doktoren en geestelijken consulteren mij ook in geval van twijfel. Als een mens zich niet gedraagt volgens zijn karakter zoals dat uit zijn horoscoop blijkt, wat ik dan doe? Dan leg ik die horoscoop op zij en word psycholoog. Ik probeer er achter te komen waar de ontsparing heeft plaatsgehad. Vaak moeten we dan een heel eind teruggaan, maar vinden we de moeilijkheid eenmaal, dan keert zich de persoonlijkheid soms om, als een blad aan een boom.”

Prospectus van Chandu

„CHANDU WERD OP 8 juni 1925 in Batavia (Indië) geboren. Reeds op jeugdige leeftijd bleek zijn paranormale begaafdheid en hij leerde door toepassing van Yoga deze gaven verder te ontwikkelen”. Zo begint een korte levensbeschrijving van Jack F. Chandu, psychodiagnost, in de prospectus waarin hij zijn veelzijdige activiteiten uiteenzet, onder vermelding van honoraria die uiteenlopen van f 7,50 voor mondelinge consultatie (1e probleem) tot f 150,— voor zeer gedetailleerde analyse. Wetenschappelijke astrologie, astrologische prognosen en astro-psychologische analyses zijn slechts enkele van de vele facetten van dit werk. Ofschoon de heer Chandu, die onder eigen naam de horoscoop schrijft in een van de Nederlandse weekbladen niet te zwaar tilt aan deze vorm van astrologie, ziet hij in de psychologische aanmoediging ervan toch een waardevol aspect.

Zijn grote interesse gaat uit naar de bestudering van de magie en haar beoefenaren.

Nog een uitspraak van Chandu: „De moderne richting in de astrologie baseert zich op de vrije wil van de mens”.

"Wondermiddel" bleek sterk radio-actief

EEN BUISJE, dat twee dames twintig jaar geleden van een kwakzalver kochten als een middel tegen alle mogelijke kwalen, variërend van reumatiek tot aambeien, blijkt radio-actief te zijn. Deze ontstellende ontdekking heeft de Maastrichtse keuringsdienst voor waren gedaan na een eerste vluchtig onderzoek van het door de dames aangeboden buisje.

De directeur van de keuringsdienst, dipl. ing. J. Damen, vertelde aan de Maastrichtse correspondent van Het Binnenhof dat de radio-activiteit van 't buisje zelfs zo intensief is, dat ze met de bescheiden apparatuur van de dienst niet kon worden gemeten. De meting geschiedde daarna op het isopen-laboratorium van een ziekenhuis.

De verkoper, waarvan men de identiteit heeft achterhaald, is waarschijnlijk reeds overleden. Men neemt aan dat hij ook de vervaardiger van het buisje met de gevaarlijke inhoud is geweest.

Of het buisje inderdaad schadelijke gevolgen heeft veroorzaakt is een vraag waarop het verdere onderzoek een antwoord moet geven. De heer Damen noemde het een bijna ongelooflijke zaak. Terwijl overal ter wereld iedere radio-actieve stof ten nauwste wordt gecontroleerd en zorgvuldig wordt bewaard, zodat ze niet in handen van onbevoegden kan geraken, liepen in Maastricht twee dames twintig jaar rond met een radio-actief buisje, zonder dat iemand er weet van had.

Indien mocht blijken dat het buisje inderdaad nadelige gevolgen heeft veroorzaakt, dan zal het onderzoek worden uitgebreid over een periode van twintig jaar. Men neemt namelijk aan, dat de verkoper-vervaardiger meer dan een exemplaar heeft verkocht. Waar zijn die exemplaren dan gebleven? Eventuele andere bezitters van dergelijk materiaal wordt verzocht dit ter beschikking van de onderzoekers te stellen.

ENIGE TIJD, NADAT deze berichten waren gepubliceerd in de dagblad-

NOG ALTIJD HEKSENZALFJES

ONLANGS HEEFT DE oud-hoogleraar in de perswetenschap en massapsychologie, prof. dr. K. Baschwitz zijn tachtigste verjaardag gevierd. Hij is toen in het Internationaal Cultureel Centrum te Amsterdam gehuldigd. Prof. Baschwitz heeft zich o.a. ook bezig gehouden met de heksenwaan en de heksenprocessen in het verleden en hij heeft daarover gepubliceerd. Op de receptie was dan ook een bekende Duitse strijder tegen de hekserij, de Hamburgse oud-onderwijzer Johann Kruse. Aan de Haagse Courant vertelde Kruse, die met prof. Baschwitz jarenlang contact heeft onderhouden over heksenvervolgingen, dat er op het ogenblik nog steeds in

vrijwel alle West-Duitse dorpen vrouwen van hekserij worden verdacht. In een stad als Hamburg kan men nog zaken kopen als heksenalfjes en olifanten-luizen. De heer Kruse voegde hier nog aan toe dat de rechtbank van Hannover nog geen maand geleden, de heksenjager Bruno Treder tot zes weken gevangenisstraf heeft veroordeeld omdat hij ten koste van oude vrouwtjes in verschillende dorpen praktijk uitoefende. De heer Kruse zei er echter van overtuigd te zijn, dat het enige tijd geleden verschenen boek „Hexen und Hexenprozesse" van prof. dr. Baschwitz in de Duits Bondsrepubliek zeer veel mensen van hun bijgeloof heeft bevrijd.

pers zijn de eerste resultaten bekend geworden van het verdere onderzoek. Het bleek toen wel hoe misdadig het was om dergelijke buisjes in de handel te brengen. Ze werden reeds rond 1931 in Eindhoven of omgeving vervaardigd. Bij het onderzoek in de laboratoria van het Rijksinstituut voor volksgezondheid te Bilthoven bleek de stralingsdosis 20 micro-curie te bedragen. De stralingswaarde van 20 micro-curie is zeer moeilijk in algemeen begrijpelijke waarden uit te drukken. Het Instituut vergelijkt het daarom met een dames-armbandhorloge met radium-cijfers, dat een actieve straling van 0.1 tot 0.2 micro-curie afgeeft; een soortgelijk herenpolshorloge straalt met een intensiteit van 0.5 tot 0.6 micro-curie. De straling van het buisje is derhalve 100 tot 200 maal sterker dan een dames-polshorloge en rond twintig maal zo krachtig als het sterkst „stralende" herenhorloge.

De buisjes moesten ter behandeling of voorkoming van kwalen worden meegedragen, zo'n beetje op de wijze als waarop sommige mensen met kastanjes in hun zakken lopen. Maar wat met een kastanje moeilijk gaat kon men met dit buisje doen: het in het water leggen om het bestraalde water nader-

hand te drinken! Ook al weer ter genezing...

Men neemt aan dat veel der, naar naderhand dus is gebleken reeds zo'n 35 jaar geleden vervaardigde buisjes, niet meer bestaan.

Draaien met Croiset

IN HET VORIGE nummer hebben wij het een en ander vermeld uit de uitvoerige reportage die John Ubbink o.a. in De Haagse Courant en het Leids Dagblad wijdde aan Gerard Croiset.

De verslaggever noteerde iets uit het levensverhaal van Croiset, zoals dit „Ik heb ingezien, dat de verheffing van de mens door teamwork tot stand komt". Daarom wendde hij zich in 1946 tot de wetenschap (het contact met prof. Tenhaeff). Over zijn vermogens zegt Croiset: „Je moet het zo zien, dat de persoon Croiset gewoon met de aarde meedraait, maar dat de paragnost Croiset een trager tempo heeft, waardoor de aarde door paragnost heendraait. Wat in Belgrado gebeurt, wordt gezien in Utrecht, omdat Belgrado door Utrecht draait".

Bestuur van de Vereniging tegen Kwakzalverij: A. P. N. de Groot, Arts te Hilversum, Voorzitter; E. Mijnaerends, Tandarts te Amsterdam; Mevr. J. W. J. Vermeulen te Haarlem, Secretaresse; L. Brest te Amsterdam, Penningmeester; Mr. J. E. Goudsmit, Kantonrechter te Haarlem; J. J. Aukema, Dierenarts te Steenwijk; Mr. J. D. van den Berg, Rechter te Arnhem; J. E. Buitter, Apotheker, Farmaceutisch Inspecteur van de Volksgezondheid te Zwolle; P. L. Stal, Arts te 's-Gravenhage; J. van Baak, Dermatoloog te Utrecht; J. M. de Haas, Tandarts te Heemstede; mej. drs. P. H. van Marle, Apotheker te 's-Gravenhage; J. Noord te Amsterdam en M. Paulissen te Voorburg.

Lidmaatschap van de Vereniging incl. Maandblad min. f 7,50, voor studenten, verpleegsters, arts-, tandarts- en apothekers-assistenten en kraamverzorgsters f 2,50. Adres voor het opgeven van leden en abonneés: Oranjelaan 6, Hilversum. Penningmeester: L. Brest, Argonautenstraat 19a, A'dam-Z. Postgiro van de Ver. 32237 te Amsterdam. Gem. Giro K 1672.

DRUKKERIJ SYSTEMA N.V.
Amsterdam

Abonnement per jaar franco per post bij vooruitbetaling f 7,50 voor studenten, verpleegsters, arts- tandarts- en apothekers-assistenten en kraamverzorgsters f 2,50

Correspondentie Oranjelaan 6, Hilversum.